

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 68/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. marca 2004 podľa § 28 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov prerokoval vyhlásenie sudcov tretieho senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Eduarda Bárányu, Juraja Babjaka a Ľubomíra Dobríka z 3. marca 2004 o ich predpojatosti vo veci sp. zn. Rvp 314/04 v nadväznosti na sťažnosť M. H., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. I. R., Advokátska kancelária, N., doručenú Ústavnému súdu Slovenskej republiky 12. februára 2004, ktorou namietal postup tretieho senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 201/03, a takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Ústavného súdu Slovenskej republiky Eduard Bárány, Juraj Babjak a Ľubomír Dobřík **n i e s ú v y l ú č e n í** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 314/04.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. februára 2004 doručená sťažnosť M. H., bytom N. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal postup tretieho senátu ústavného súdu (ďalej len „tretí senát“) vo veci sp. zn. III. ÚS 201/03. Súčasne žiadal, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal jeho „podnetom“, „... ktorý v rozšírenom obsahu podávam znovu, aby nedošlo k nejakému mylnému výkladu, tak ako pri prvom podaní, ktorý podnet si senát ústavného súdu vysvetlil ako sťažnosť“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti vyjadril nespokojnosť s rozhodnutím ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 201/03 zo 16. septembra 2003, ktorým bola odmietnutá jeho sťažnosť, doručená ústavnému súdu 4. augusta 2003 ako oneskorene podaná. Zároveň vyjadril názor, že tretí senát nepostupoval v označenej veci v súlade so zákonom, avšak výslovne nevyhlásil, že niektorého zo sudcov tretieho senátu odmieta pre jeho predpojatosť [§ 28 ods. 1 prvá veta zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

V nadväznosti na uvedené sudcovia tretieho senátu 3. marca 2004 písomne vyhlásili, že „vo veci sťažnosti M. H., bytom N., zastúpeného advokátom JUDr. I. R., Advokátska kancelária, N., ktorou namieta porušenie jeho základných práv a slobôd zaručených čl. 12. ods. 1 a v druhom oddiele Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 6 T 87/01 z 1. októbra 2001 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3 To 368/01 zo 17. januára 2002 sú predpojatí preto, lebo vo veci už konali a rozhodli uznesením sp. zn. III. ÚS 201/03 zo 16. septembra 2003. Sťažovateľ žiada prehodnotenie tohto rozhodnutia“.

Citované písomné vyhlásenie sudcov tretieho senátu predložil predseda tohto senátu podľa čl. III ods. 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2004 (ďalej

len „rozvrh práce“) na rozhodnutie o predpojatosti podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde 3. marca 2004 štvrtému senátu ústavného súdu (ďalej len „štvrtý senát“).

Z vyhlásenia sudcov tretieho senátu vyplýva, že dôvod svojej predpojatosti vidia v tom, že vo veci M. H. „... už konali a rozhodli uznesením sp. zn. III. ÚS 201/03 zo 16. septembra 2003. Sťažovateľ žiada o prehodnotenie tohto rozhodnutia“.

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde je sudca vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia oznámi sudca dôvody vylúčenia podľa ods. 1 bez meškania predsedovi ústavného súdu.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa ods. 2 druhej vety tohto ustanovenia zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje.

Rozvrh práce (Spr 1205/03) schválený na zasadnutí pléna ústavného súdu 29. januára 2004 ustanovuje aj pravidlá pre rozhodovanie o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa čl. III ods. 1 rozvrhu práce: „*O vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje:*

- *druhý senát, ak ide o sudcov prvého senátu,*
- *tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu,*
- *štvrtý senát, ak ide o sudcov tretieho senátu,*
- *prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.* “

Štvrtý senát je preto príslušný, aby rozhodol o vylúčení sudcov tretieho senátu.

III.

Skutočnosti uvádzané sudcami tretieho senátu v ich vyhlásení z 3. marca 2004 sa týkajú ich nestrannosti, ktorá tvorí jeden z nevyhnutných atribútov výkonu funkcie sudcu ústavného súdu.

Existenciou nestrannosti sa ústavný súd už zaoberal napr. v náleze sp. zn. III. ÚS 16/00. Tu s poukazom aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva konštatoval, že existencia nestrannosti musí byť určená podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci a tiež z hľadiska objektívneho, teda zisťovaním, či sudca poskytuje dostatočné záruky, aby bola v tomto ohľade vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (podobne aj II. ÚS 246/03).

Zo subjektívneho hľadiska ústavný súd nedostatok nestrannosti u sudcov tretieho senátu napriek nimi vyslovenej predpojatosti vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 314/04

nezistil. Rovnako tak podľa jeho názoru ani z objektívneho hľadiska neexistujú skutočnosti, ktoré by spochybňovali ich nestrannosť.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že dôvody, na základe ktorých sudcovia tretieho senátu vyslovili svoju predpojatosť vo veci, ktorá je na ňom vedená pod sp. zn. Rvp 314/04, sú zjavne neopodstatnené a nie sú dostačujúce na osvedčenie ich pomeru k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, a preto ich nemožno považovať za zákonnú prekážku pre nezávislý a nestranný výkon funkcie sudcu ústavného súdu.

Vzhľadom na to ústavný súd podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2004